

Đúng là mục vụ "nắm" Giáo Hội Công Giáo, chức vụ "nắm" các giám mục... không biết các ngài đã bỏ "nắm" chết tại mục nào.

Tư chức "vì lý do sức khỏe"

Nghe tin Đức Cha Giuse Ngô Quang Kiệt xin từ chức Tổng Giám Mục Hà Nội "vì lý do sức khỏe", ai cũng phải ngạc nhiên. Xem đoạn băng video cách đây chưa mấy năm, chính xác là ngày 21-09-2008, nghe ngài nói sang sông của ngài khi phát biểu tại trụ sở UBND Tp. Hà Nội, nhìn gương mặt rạng rỡ, phong thái tươi tắn, ta thấy đó là một con người đầy tràn sức sống. Một thời gian sau, càng ngày người ta càng thấy ngài ít xuất hiện, rồi ngài phải thường xuyên đi nghỉ dưỡng vì bệnh một ngày triền miên, từ đó sức khỏe của ngài sa sút trầm trọng. Giữa hai quãng thời gian này là hai nghi thức giám mục tại Xuân Lộc. Tại hai nghi thức này, HĐGM/VN đã nhận được văn thư ông Nguyễn Thế Thào, chủ tịch UBND Tp. Hà Nội dated 23-09-2008, trong đó ông yêu cầu HĐGM/VN "xem xét, xử lý và đề nghị xử lý nghiêm minh theo quy định của Giáo Hội đối với Tổng Giám Mục Ngô Quang Kiệt... đề nghị yêu cầu chuyển chuyển nơi hoạt động tôn giáo... ra khỏi Giáo phận Hà Nội". Sau đó, trong văn thư dated 25-09-2008, Đức Cha Nguyễn Văn Nhơn, Chủ tịch HĐGM/VN đã trả lời ông Nguyễn Thế Thào là: "Sau khi xem xét, chúng tôi thấy các vụ này (trong đó có Đức Tổng Giám Mục Hà Nội) không làm bất cứ điều gì ngược lại giáo luật hiện hành của Giáo Hội Công Giáo". Cùng với lá thư này là bản "Quan điểm của HĐGM/VN với một số vụ án trong hoàn cảnh hiện nay". Đức các tài liệu này, rồi nhìn lại các số việc xảy ra tại các vụ Tòa Khâm Sát, Thái Hà, Tam Tòa, Loan Lý, và mới đây là Đức Chiêm, lại đọc bài "Lên tiếng hay không lên tiếng" của Ban Biên Tập WHĐ trên trang mạng của HĐGM/VN, ta dễ dàng nhận ra sự lo ngại đến đức của Đức Tổng Giám Mục Hà Nội trong tập thể các giám mục Việt Nam. Với giám mục duy nhất công khai và mạnh mẽ bày tỏ sự đồng tình với Đức Tổng Kiệt ngay những ngày đầu tiên của vụ Thái Hà là giám mục giáo phận Vinh, Đức Cha Phaolô Cao Đình Thuyên. Tại các nhận định trên, việc Đức Tổng Kiệt suốt những đêm dài triền miên không sao chấp nhận, đến đến tình trạng sức khỏe sa sút trầm trọng, không còn phải là chuyện khó hiểu. Trong những điều kiện như thế, cảm thấy không còn sức khỏe để chu toàn một nhiệm vụ muôn phần khó khăn trong hoàn cảnh các khó khăn tập thể hiện nay, Đức Tổng Kiệt đã không thấy có gì pháp nào tốt hơn là xin từ chức. Do đó, việc xin từ chức chỉ là cái nhìn của vụ án.

Chúng tôi sẽ không gặp ông đâu !

Viết đến đây, tôi chợt nhớ đến một buổi chuyển đã được nghe ít lâu sau khi Đức Cha (hỏi đó còn là Đức Cha) Nguyễn Văn Thuận bị buộc phải rời Hà Nội để đi sang lưu vong bên Rô-ma.

Chức năng “nội m” các Giám mục thời

Tác Giả: LM Pascal Nguyễn Ngọc Tấn, ofm
Thứ Năm, 21 Tháng 1 Năm 2010 23:44

Một linh mục thân tín của ngài kể lại cho tôi rằng: trong một lần “làm việc” với người đồng nghiệp của An ninh, viên chức này đã nói với tù nhân Nguyễn Văn Thuận: “Chúng tôi sẽ không gặp ông đâu ! Chúng tôi chức năng để cho giám mục các ông gặp nhau thôi.” Chức năng này thành công thì mục nào thì không ai rõ, vì làm sao ta có được một bản báo cáo hay thông kê chính thức. Nhưng mục đích thâm hiểm thì phải công nhận là siêu đẳng. Các con cái Chúa, chức năng bí mật có khôn được như rắn hay không, nhưng vấn đề n s (hay ngây thơ) như b câu, d gì làm ng trở c được mục đích thì mục ma chức năng qu đ đ phòng !

Chức năng “nội m” các giám mục thời

Tôi cũng được nghe kể chuyện một linh mục Việt Nam ở M, vì mục có cơ hội thâm nhập vào Việt Nam, nên giám mục miến r t k, tránh không tham gia các tổ chức “phản động”, tránh những n xu t hi n c vàng ba s c đ đ kh i b ghi hình. Khi trở về Việt Nam thăm gia đình thì một giáo sư miền Lâm Đồng, cũng như một Việt kiều khác, cha được một anh công an đến “hỏi thăm sức khỏe”. Khi được hỏi về tình hình chức năng của người Việt tại nơi cha, cha trả lời cách đơn giản là không biết, vì thời sự cha không hề tham gia vào một tổ chức, một sinh hoạt chính trị nào. Anh công an tỏ vẻ hoài nghi, liền nói đến đơn mục: “Anh có khai hay không khai, tôi cũng chức năng. Nhưng tôi nói cho anh biết: các anh bên Tây bên M c tha h mà chức năng. Chúng tôi đây chức năng ‘nội m’ các giám mục là đ r i !” Thú thật nghe chuyện này xong, một tôi sáng ra, và tôi hiểu được nhiều “mục nhi m”. Thì ra đ đ i phó với các tôn giáo (đây là Công Giáo), chính quy n c ng s n Việt Nam không phải chỉ có những m o v t, nhưng cách ng phó đ t xu t, nh t th i. Nhưng rõ ràng là đã có c m t sách lược lâu dài, xu t phát t nh ng nghiên cứu khách quan, khoa học.

Khi không chú ý đến Nhà Nước “nội m”

Kể từ khi Việt minh lên cầm quyền chính năm 1945 cho đến khi Công Giáo Va-ti-ca-nô II kết thúc, Giáo Hội Công Giáo cũng quy t ch ng l i ch nghĩa c ng s n. Do đó, ngay cả các linh mục (ngoài trừ một số r t nh, và số này lại bị c ng đoàn tín h u coi th ng) cũng không chú ý đ cho Nhà Nước “nội m”, còn nói chỉ các giám mục. Với Công Giáo Va-ti-ca-nô II, làn ranh không còn g a các chế độ nh t b n hay c ng s n, nhưng g a t t và x u, g a thi n v i ác. Giáo Hội chỉ trở ng c i m, đ i tho i v i m i th ch chính trị. Ta hiểu được tại sao tại miền Nam sau 1975, Giáo Hội Công Giáo không còn thái độ chức năng cách quy t l i t nh ngoài miền Bắc. Trước khi tràn t i Sài Gòn, Việt c ng đã chi m đ đ c Hu . Chính vì vậy mà v giám mục đ u tiên công khai kêu gọi tín h u Công Giáo chấp nh n “chính quy n cách m ng” và s n sàng h p tác, không ai khác h n là Tổng Giám Mục Hu , Đ c Cha Phi-líp-phê Nguyễn Kim Điền. Nhưng chính vì chỉ chấp nh n đ i tho i, h p tác, chỉ không chú ý đ cho Nhà Nước “nội m”, nghĩa là l i đ ng, chỉ phải, lèo lái, mà Đ c Tổng Đ i n đã phải điều đ ng su t m t th i

Chức vụ "nôm" các Giám mục thời

Tác Giả: LM Pascal Nguyễn Ngọc Tinh, ofm
Thứ Năm, 21 Tháng 1 Năm 2010 23:44

gian dài trước khi chết (có người đã không nói là ngài bỏ đầu đức).

Năm 1975, tôi Sài Gòn, vị giám mục được Tòa Thánh bổ nhiệm làm Tổng Giám Mục Phó với quyên n k v, là Đức Cha Phan-xi-cô Xa-vi-ê Nguyễn Văn Thuần. Chính vì biết rằng Đức Cha Thuần sẽ không phải là người để cho Nhà Nước "nôm", nên Nhà Nước đã dứt khoát đẩy ra khỏi Sài Gòn, thậm chí tung vào hồ. Biết rằng tiếp tục để ngài ở lại Việt Nam thì chắc khác chỉ ôm mặt thùng thu c n, nên cuối cùng Nhà Nước đã chọn giải pháp triệt để, là tung ra không phải chỉ khỏi thủ đô Hà Nội, nhưng là khỏi nước Việt Nam.

Đến đây ta hiểu tại sao Đức Cha Giuse Ngô Quang Kiệt, Tổng Giám Mục Hà Nội, lại bị chính quyền Hà Nội đề nghị với HĐGM/VN "chuyển nơi hoạt động tôn giáo ra khỏi Giáo phận Hà Nội". Đến gần chết vì Nhà Nước đã thấy ngài "nôm" được linh mục, "nôm" được giáo dân, nhưng chính ngài lại không chịu để cho Nhà Nước "nôm". Và nếu ngài bỏ đầu ra khỏi Hà Nội, thì cũng có nghĩa là bỏ đầu ra khỏi Việt Nam, vì thế hai: sau Hà Nội, có chính quyền địa phương nào lại dám đứng ra lãnh cái "cà a nôm" ư !

Kết luận

Nếu, như lại một viên chức công an, chính sách của Nhà Nước đối với Công Giáo, chắc chắn là "nôm" các giám mục, thì câu hỏi được đặt ra là: liệu các ngài có chịu để cho mình bị "nôm" hay không. Trên đây tôi đã đưa ra hai trường hợp: Đức Cha Hồng Y Nguyễn Văn Thuần, và Đức Tổng Giám Mục Ngô Quang Kiệt. Còn các vị khác trong HĐGM hiện nay thì sao ? Có vị như ta đã có được câu trả lời qua các vị Tòa Khâm S, Thái Hà, Tam Tòa... Đúng là mục "nôm" Giáo Hội Công Giáo, chức vụ "nôm" các giám mục. Đức biết hẳn rằng là vị Đức Giám Mục Chiêm, và tiếp theo sau là bổn "Lên tiếng hay không lên tiếng", cho ta thấy: không biết các ngài đã bị "nôm" chết tại mục nào.

Sài-gòn, ngày 22 tháng 01 năm 2010
pascaltinh@gmail.com